

На светским интернет маркетинга објављена је електронска књига ПОЛИТИЧКИ (НЕ)КОРЕКТНО! публицисте, новинара и филмског критичара Бојана Ж. Босиљчића, дугогодишњег сарадника и члана редакције листа "Новине Торонто".

Подељена у осам поглавља, књига садржи збирку од 55 текстова различитих журналистичких форми и израза (филмске критике, есеје и интервјуе), који из разноликих аспеката и вишезначних перспектива оквирно дотичу тему књиге, кроз коју се преплићу филм и политика, као одрази и незаобилазни саставни делови наших живота.

Сви чланци, објављени у протеклом шестогодишњем периоду у "Новинама-Торонто", највећем листу српске дијаспоре у Северној Америци, су написани појединачно и после уклопљени као саставни делови једне складне тематске целине. Интегришући широки спектар опсервација из различитих углова, књига изражава промишљања експерата (др Срђа Трифковић, Скот Тејлор) и глас народа.

Написана у саркастичном тону и (полу)документарном стилу, ова провокативна књига апострофира скривену и тамнију страну "политичке коректности", наспрам блештаве спољашњости, разоткривајући њене обмане и заблуде.

Посебну занимљивост ове електронске књиге чини њен јединствени приступ у приказивању савременог света кроз оптику актуелне холивудске продукције "покретних слика", која је колонизовала снове публике широм планете.

Књигу ПОЛИТИЧКИ (НЕ)КОРЕКТНО! (ИСБН број: 978-86-6259-088-6) је објавила издавачка кућа "New Look Entertainment" из Београда и постављена је у интернет продавнице "iTunes" и "Google Play", где се може набавити.

"Новине Торонто" ексклузивно представљају одломак из "Прелудија за књигу", у којем је аутор Бојан Ж. Босиљчић надахнуто изнео своје критичке погледе о задатој теми:

"Политичка коректност" се наметнула као најконтроверзнији социолошки феномен у последњих десетак година, изазивајући бројне полемике и опречне ставове. Уз свесрдну подршку Холивуда и бучну медијску агитацију, зашла је у све поре живота и рада, као инструмент за подјармљивање, усмеравање и управљање масама и "испирање" њихових мозгова.

"Политичка коректност" вас тера да будете слепи иако видите, глуви иако чујете, неми иако говорите и глупи иако сте интелигентни. То је Тиранија у

Нова електронска књига Бојана Ж. Босиљчића

ПОЛИТИЧКИ (НЕ)КОРЕКТНО!

дугим белим рукавицама са извештаченим манирима и намештеним смешком! "Учтивост без граница" је добила нову (демагошку) форму, којом се, суштински, ограничава могућност и право да отворено кажете шта мислите и да то назовете свима разумљивим речима, а не "увијеним" вокабуларом.

"Onlajn" "Wikipedia" дефинише језичку синтагму "Political Correctness" (популарна скраћеница РС) као "термин који се употребљава да опише језик, практичне политике или мере које су усмерене да се избегне вређање или стављање у неповољан положај одређених група у друштву".

тичке акције, који "кокетирају" са "политичком коректношћу" само у сврху властитог политичког маркетинга, да створе пријемчиви "имиџ" у јавности.

Да ли је "политичка коректност" отишла предалеко и да ли је њена претња базичним људским слободама стварна или имагинарна? Има доста оних који сматрају да се у томе претерало до самог прага (не)издржљивости. "Политичка коректност" је, изгледа, напросто - помахнитала!

Једни егзалтично тврде да је "политичка коректност" врхунац цивилизацијског напретка, а други сумњичаво врте

У којој мери је "политичка коректност" заиста коректна? Да ли је анатемисање неистомишљеника у складу са толико инсистираним диверзификацијом, инклузивношћу, плурализмом идеја и основним људским правима? Да ли "политичка коректност" има двоструке стандарде, то јесте вреди за једно, али не и за друго, односи се само на једне, али не и на друге?

Громогласна "политичка коректност", еуфорично пропагирана од стране "CNN"-а и Холивуда, је у последњих неколико година постала нека врста идеолошке догме и синонима за "морално-политичку подоб-

Испитивање јавног мњења у Канади које је у августу 2016. године објавио независни "Ангус Рид Институт" показало је да чак 76% анкетираних сматра да је "политичка коректност" отишла предалеко и да је претерала, поготово на пољу слободе изражавања.

При томе, чак седам људи на сваких десет кажу да цензуришу саме себе да би избегли да евентуално увреду друге.

И Холивуд је, силом прилика, напрасно постао "политички коректан", исказујући слух за новонасталу реалност и разноликост публике, настојећи да максимално буде транспарентан. Фер-плеј на холивудски начин! Све у име Његовог Величанства Долара.

Диверзификација је постала магична реч у светској престоници "покретних слика". Холивуд све пажљивије одмерава и балансира у својим филмовима проценат глумаца различите боје коже, етничког порекла, полне оријентације и "алтернативног" начина живљења. Инклузивност без лимита!

Додела "фамозних" Оскара претворила се у велику фарсу. Политика је постала важнија од филма. Наиме, "Оскар" се трансформисао у манипулативног политичара који позлаћене статуете уручује различитим полним, етничким, расним и социјалним групама, по новоизрађеном холивудском "кључу": "за свакога по нешто, за свакога по мало, да нико не буде увређен, запостављен, заобиђен и превиђен."

"Оскари" су све очигледнији резултат унапред направљене селекције, а не стварни израз и мерило уметничких достигнућа филмских аутора и глумаца.

Ова књига, као актуелна хроника, је и рефлексија садашњег времена које се сунувратило у амбис декадентности, девијантности, лицемерности, манипулативности, вулгарности, ступидности, инертности, похлепности и насилности. Све гласнији скептици "политички (не)коректно" упозоравају:

"Биће скоро пропаст света!" Кад пасивна већина немо ћути, дешавају се најгоре ствари.

Бојан Ж. Босиљчић завршава "пишчеву увертуру" позивом:

ПРОБУДИТЕ СЕ УСПАВАНЕ ГЛАВЕ И ПРОВЕРИТЕ ШТА ВАМ СЕ ДЕШАВА!

Линкови за књигу ПОЛИТИЧКИ (НЕ)КОРЕКТНО!:

www.eknjizara.com

Н.Т.

По самој својој идеји, "политичка коректност" можда може да буде заводљива, али је у својој реализацији постала одбојна, "израубована", профанисана и дегутантна. Претворила се у затвор за слободне мисли и оруђе које служи да се ућуткају они који говоре истину. (Само)убиство за интелект!

Колико је "политичка коректност" спонтана, искрена и продуктивна, а у којој мери је исфабрикована, лицемерна и манипулативна? Да ли је то својеврсно глобализацијско "Свето писмо" јавног опхођења и понашања, или је заправо замаскирано средство за контролу ума и изражавања, па чак и застрашивања, које у главама људи изазива "ауто-цензуру"?

Да ли су они који се ватрено вербално залажу за "политичку коректност" у стварности изменили стање ствари, или је, суштински, то ипак само привид? Не чини ли вам се да су они који су "политички коректни" заправо "политички кокетни" позери?

Они су мајстори великих (празних) речи али су зато само шегрти неплодотворне поли-

главама и сматрају да је то перфидни начин разрачунавања са онима који се усуђују да другачије мисле и говоре. Нешто као "Света инквизиција" из 21.ог века, чије жртве "спаљују" на медијској ломачи срама, потпаљеној од стране "CNN"-а и његових "филијала".

Да ли је "политички коректно" жигосати оне који су означени као "политички некоректни"? Само зато што имају другачији дискурс и различит став од прописаног "бонтон" Новог Светског Поретка (или исправније речено: Нерета), аутоматски им се дају искључиво негативне конотације. Нешто што је квалификовано као "политички некоректно", све више задобија димензију "вербалног деликта"!

"Политичка коректност" замењује старе предрасуде новима, којима су нека питања забрањена. Зар није апсурдно, парадоксално и иронично да "политичка коректност" позива против дискриминације било какве врсте, а истовремено дискриминише оне који имају властито виђење ствари?